

دعا راهی است که ائمه(ع) برای ورود به ساحت عرفان به روی مردم گشوده‌اند

یک استاد ادبیات و عرفان معتقد است دعا و عرفان قابل تفکیک نیستند و در واقع دعا راهی است که ائمه(ع) برای ورود به ساحت عرفان به روی مردم گشوده‌اند.

مترجم کتاب «شرح اسماء حسنی»: :

دعا راهی است که ائمه(ع) برای ورود به ساحت عرفان به روی مردم گشوده‌اند

یک استاد ادبیات و عرفان معتقد است دعا و عرفان قابل تفکیک نیستند و در واقع دعا راهی است که ائمه(ع) برای ورود به ساحت عرفان به روی مردم گشوده‌اند. حجت‌الاسلام علی شیخ‌الاسلامی در گفتگو با خبرنگار مهر عنوان کرد: دعا جوهره عرفان است، چرا که عرفان یعنی سیر و سلوک به سوی خدا و تقرب به او و بهترین عامل این تقرب نیز عبادت است. دعا نیز نه تنها به عنوان نوعی عبادت تلقی می‌شود، بلکه مخ آن معرفی شده است. در روایتی داریم که «الدعا مخ العبادۃ».

وی افزود: عرفان و دعا قابل تفکیک نیستند یعنی هیچ دعایی از ارزش‌ها و پیام‌ها و معنویت‌های عرفان ناب بی‌بهره نیست و دعا همان راهی است که حضرات معصومین(ع) برای ورود به ساحت عرفان به روی مردم گشودند.

استاد بازنشسته دانشگاه تهران تاکید کرد: امام سجاد(ع) با صحیفه سجاده خود، دفتر معرفت و کتاب حقیقی عرفان ناب شیعی را به مردم ارایه کرد و در اختیار آن‌ها گذاشت. هر یک از این دعاها درسی دانشگاهی در عرفان اسلامی قلمداد می‌شود.

وی افزود: صرف‌نظر از معصومان(ع) که حقیقت عرفان و دعا را درمی‌یابند، نمی‌توان گفت که عارفان در تفسیرهای عرفانی خود از ادعیه نظرات خودشان را دخیل نکرده‌اند. عرفای گوناگون و فراوانی در عالم اسلام داشتیم که به هر حال ذهنیت خود را دست‌کم در برخی از مباحث عرفانی اعمال کرده‌اند که تفسیر عرفانی ادعیه نیز یکی از آن‌هاست.

شیخ‌الاسلامی افزود: این عارفان با ذهنیت‌های متفاوت به دعاها نگاه کرده‌اند اما انصافاً اگر یافته باشند بسیاری‌شان خوب یافته‌اند.

مترجم کتاب «شرح اسماء حسنی» با اشاره به معیارهای تشخیص دعای اصیل و دربردارنده مفاهیم عرفانی گفت: سلسله راویان دعا‌های وارده باید به حضرات معصومین(ع) برسد. همچنین تاییدکنندگان این ادعیه نیز باید مورد بررسی قرار گیرند. گاهی نیز دقت و تحلیل متون این دعاها مشخص می‌کند که آیا از زبان معصومان(ع) گفته شده‌اند یا خیر.

شیخ‌الاسلامی ادامه داد: مثل هر پیام دیگری که از بزرگان دینی می‌رسد دعا نیز آدابی و شناختی دارد که بزرگان ما این موارد را معرفی کردند. صحت برخی از ادعیه نیز به قدری بدیهی است که جای تردید نیست.